

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/1170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120348595
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Schmidt
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120348595.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: HASSO SLOVENSKO spol. s r.o., Hlavná 45, 040 01 Košice-Staré Mesto, IČO: 31668534, zast.: Advokátska kancelária Bröstl & Čentík s.r.o., Rázusova 1, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO:50560611 proti povinnému: polpet s.r.o., Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, IČO: 48070581, zast.: ILLEŠ, advokátska kancelária s.r.o. Floriánska 19 Košice 040 01 IČO: 52 082 881 o vymozenie nepeňažného plnenia s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Galina Juhászová so sídlom exekútorského úradu Palackého 2, 04001 Košice, pod spisovou značkou 375EX 372/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Povinný je p o v i n n ý nahradiť oprávnenému trovy exekúcie vo výške 62,06 EUR, ktoré sa budú vymáhať na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17.07.2020 domáhal od povinnému vymozenia nepeňažného plnenia spočívajúceho v povinnosti povinného strpieť a umožniť v prospech žalobcu právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu a to cez parcelu registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. XXX o výmere XXXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria nachádzajúce sa v kat. úz. T. R., N. Q. - T. R., N. Q. S., zapísanú na liste vlastníctva č. XXX v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom Q. - katastrálnym odborom a to v rozsahu nevyhnutnom pre účely prístupu k nehnuteľnosti žalobcu - parcele registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a k stavbe dom - dom meštiansky, ul. X. XX, Q. so súp. č. XX, postavenej na parcele registra „C“ katastra nehnuteľnosti č. XXX nachádzajúcom sa v kat. území T. R., N. Q. - T. R., N. Q. I zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom ako aj v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 19C/39/2019 na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26.02.2020. Poverením číslo ECLI:SK:OSBB:2020:6120348595.1, zo dňa 05.08.2020 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Galina Juhászová, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 375EX 372/20.

2. Povinný v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 14.10.2020 a ktorý podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku má odkladný účinok. Súdny exekútor doručil súdu dňa 07.12.2020, návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.

3. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku odôvodňuje Neexistenciou podmienky dobrovoľného

nesplnenia uloženej povinnosti povinným. Po nadobudnutí vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26. februára 2020, povinný kontaktoval oprávneného za tým účelom, aby pri plnení uloženej povinnosti získal potrebnú súčinnosť oprávneného. Povinný Žiadosťou o poskytnutie informácií vo vzťahu k užívaniu vecného bremena zo dňa 4. júla 2020, požiadal oprávneného o: označenie osôb v rozsahu obchodného mena a mena a priezviska osôb, ktoré v mene oprávneného alebo na základe zmluvného vzťahu s oprávneným odvodzujú svoje právo užívať vecné bremeno vo forme práva prechodu, uvedenie evidenčných čísel motorových vozidiel, ktoré v mene oprávneného alebo pre neho budú využívať právo prejazdu v rozsahu nevyhnutnom pre účely prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby majetku oprávneného a o uvedenie účelu prejazdu motorových vozidiel, aby bolo preukázané, že prejazd motorovými vozidlami oprávneného bude zodpovedať niektorému z účelov v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26. februára 2020. Na žiadosť povinného zo dňa 4. júla 2020 odpovedal oprávnený 20. júla 2020. V uvedenej odpovedi však oprávnený neposkytol povinnému požadovanú súčinnosť - oprávnený nedal povinnému žiadne informácie o osobách ani o evidenčných číslach motorových vozidiel, ktorým má byť umožnený výkon neodkladného opatrenia pre účel splnenia si povinnosti umožniť prejazd motorovými vozidlami oprávneného. Naopak, oprávnený vo svojej odpovedi uviedol, že odmieta reštriktívny výklad povinnosti uloženej neodkladným opatrením a z jeho pohľadu nie je možné poskytnúť zoznam motorových vozidiel, ktoré majú využívať právo prejazdu. Čo sa týka práva prejazdu, povinný upozornil oprávneného, že toto právo prejazdu bolo nariadené Uznesením, pričom ide o procesné rozhodnutie, ktoré nemá povahu vecného bremena. Ide o neodkladné opatrenie, ktoré dočasným spôsobom upravuje vzťahy medzi oprávneným a povinným, pričom Uznesenie nemá ani povahu rozhodnutia vo veci samej. Na základe Uznesenia nedochádza k zriadeniu vecného bremena čoho dôsledkom je aj to, že žiadna tretia osoba si pre seba nemôže odvodzovať užívacie práva, ktorá by inak mohla mať, ak by právo prejazdu bolo zriadené ako vecné bremeno. Taktiež, oprávnený si pre seba nemôže z Uznesenia odvodzovať viac práv, ako mu v skutočnosti boli priznané Uznesením. Vo výrokovej časti Uznesenia sa vyslovene uvádza, že právo prejazdu (právo prechodu nebolo zo strany povinného, spoločnosti polpet s. r. o. nikdy spochybnené) povinný má povinnosť strpieť ale len v prospech oprávneného a v rozsahu nevyhnutnom pre účely prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby susediacich nehnuteľností vo vlastníctve oprávneného. Povinný listom zo dňa 12. augusta 2020 nazvaným Výzva na odstránenie nezákonných stavebných úprav - kanalizačné zvody o úhrade bezdôvodného obohatenia z neoprávnenej/ čiernej stavby, upozornil oprávneného aj na havarijný stav podchodu, ktorý bol s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobený nekontrolovaným vjazdom motorových vozidiel. K Výzve povinného z 12. augusta ako aj k jeho Stanovisku zo dňa 12. augusta 2020 sa oprávnený vyjadril Odpoveďou zo dňa 08. septembra 2020, pričom ani v tejto odpovedi oprávnený neposkytol povinnému žiadané informácie, ktoré by povinnému umožnili splniť uloženú povinnosť umožniť prejazd motorovými vozidlami. Oprávnený, podľa vyjadrenia povinného si zamieňa rozsah Uznesením priznaného práva prejazdu s vecnými bremenom práva prejazdu. Oprávnený však nemá žiaden právny titul, z ktorého by vyplývalo, že má vecné bremeno práva prejazdu. Oprávnený si tak nemôže uzurpovať pre seba väčší rozsah práv, ako mu boli priznané Uznesením. Komunikácia oprávneného ako aj podaný návrh na exekúciu svedčia o tom, že oprávnený chce zasahovať do vlastníckeho práva povinného nad rámec toho, čo je uvedené v Uznesení. Táto snaha oprávneného získať pre seba viac práv, než pre neho vyplývajú z Uznesenia, už predstavuje zásah do vlastníckeho práva povinného a je potrebné ju preto odmietnuť. Z uvedeného dôvodu sú teda aj tvrdenia oprávneného ohľadom pretrvávajúcej „zamknutej brány“ absolútne bezpredmetné. Povinnosť odomknutia brány nie je povinnému uložená žiadnym rozhodnutím a otvorením brány by sa umožnil vstup aj osobám, ktoré na to oprávnené nie sú, čo preukazuje napríklad fotografia, na ktorej je odstavený motocykel. Povinný dňa 6. augusta 2020 zistil, že podchod je užívaný aj na parkovanie motocyklov pred bránou povinného. Napriek uvedenému je brána sprístupnená pre právo prechodu a povinný bránu sprístupní aj pre využívanie práva prejazdu, akonáhle oprávnený poskytne povinnému zoznam osôb a identifikačných čísel motorových vozidiel, ktoré ňou budú mať právo prechádzať. Povinný vždy a aj súčasnosti umožňuje nerušené užívanie vecného bremena práva prechodu v rozsahu, v akom je dohodnuté v zmluve o zriadení vecného bremena. Čo sa týka práva prejazdu, ako sme uviedli vyššie, povinný plne rešpektuje Uznesenie, ale splnenie uložených povinností nie je možné bez náležitej súčinnosti oprávneného, ktorá napriek opakovaným žiadosťiam nebola povinnému poskytnutá. Prejazd motorovými vozidlami nariadený Uznesením však nemá povahu vecného bremena. Povinný preto nerozumie dôvodom, pre ktoré oprávnený podal návrh na exekúciu, keďže podmienka dobrovoľného neplnenia súdom uložených povinností nikdy nebola splnená, čo dokazuje aj vzájomná komunikácia povinného so žalovaným. Podľa vyjadrenia povinného výkon práva prejazdu poškodzuje národnú kultúrnu pamiatku. Povinný ako vlastník

Domu Hlavná 82 dňa 31. júla 2020 požiadal Krajský pamiatkový úrad Košice ako správny orgán o posúdenie zámeru obnovy časti národnej kultúrnej pamiatky, teda časti Domu Hlavná 82. V prvom rade povinný poukazuje na to, že Krajský pamiatkový úrad Košice vo Výzve KPÚ KE konštatoval závažné poškodenie Prejazdu. Krajský pamiatkový úrad Košice vo Výzve KPÚ KE vo vzťahu k poškodeniu Prejazdu konštatoval nasledovné: „Správny orgán konštatuje, že poškodená betónová dlažba je v mieste odtokového žľabu vo východnom okraji prejazdu poškodená a nestabilná pravdepodobne v dôsledku nedostatočne zhutneného podkladu pod nášľapnou betónovou vrstvou. Ďalším poškodením dlažby a následným nedostatočným odvedením zrážkovej vody do odtokového žľabu a kanalizácie môže dôjsť k zatečeniu základu južného obvodového múra severného dvorového krídla.“ S ohľadom na rozsah poškodenia Prejazdu Krajský pamiatkový úrad Košice vo Výzve KPÚ KE vo vzťahu k použitiu Prejazdu na prejazd motorovými vozidlami uviedol, že neodporúča prejazd motorovými vozidlami, keďže hrozí ďalšie poškodzovanie Domu Hlavná 82 ako národnej kultúrnej pamiatky: „Preto do ukončenia obnovy predmetnej časti dvorovej dlažby správny orgán neodporúča prejazd motorových vozidiel.“ Povinný ako vlastník E. X. XX, ktorý je národnou kultúrnou pamiatkou, má zákonnú povinnosť ju chrániť. Právo prejazdu motorových vozidiel nariadené Neodkladným opatrením je vzhľadom na Výzvu KPÚ KE v rozpore s povinnosťou povinného dodržiavať základnú ochranu kultúrnej pamiatky podľa § 27 zákona 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu, keďže trpením prejazdu motorových vozidiel hrozí, že dôjde k ďalšiemu poškodeniu E. X. XX. Povinný ako ďalší dôvod na zastavenie exekúcie uvádza Návrh povinného zo dňa 12. augusta 2020 na zrušenie uznesenia Okresného súdu Košice I o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26. februára 2020. O tomto návrhu povinného okresný súd doposiaľ nerozhodol. Záverom povinný konštatuje, že do Výzvy KPÚ KE absentoval základný predpoklad podania návrhu na začatie exekučného konania, t. j. že by povinný dobrovoľne odmietal plniť povinnosti uložené Uznesením. Práve naopak, ako to dokazuje vzájomná komunikácia povinného s oprávneným, povinný žiadal od oprávneného súčinnosť, ktorú však oprávnený opakovane odmietol poskytnúť. Takýto postoj povinného však nemôže ísť na ťarchu povinného, ktorý má právo a aj povinnosť chrániť svoj majetok pred neoprávneným užívaním tretími osobami. Ak by oprávnený oznámil povinnému zoznam osôb, vozidiel a účel ich prejazdu cez Prejazd, povinný by oprávnenému umožnil nerušený výkon práv v zmysle Uznesenia. To však platilo do doručenia Výzvy KPÚ KE. Po doručení Výzvy KPÚ KE povinný musí rešpektovať stanovisko Krajského pamiatkového úradu v Košiciach, ktorý neodporúča prejazd motorových vozidiel, keďže v opačnom prípade hrozí ďalšie poškodenie E. X. XX ako národnej kultúrnej pamiatky. Vzhľadom na neexistenciu podmienky dobrovoľného nesplnenia uloženej povinnosti povinným v čase podania návrhu na exekúciu ako aj následného stanoviska Krajského pamiatkového úradu v Košiciach obsiahnutého vo Výzve KPÚ KE povinný konštatuje, že tu existujú dôvody na zastavenie exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný preto navrhuje, aby exekučný súd vydal uznesenie o zastavení exekučného konania 375 EX 372/2020, resp. 30Ek/1170/2020.

4. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj oprávnený, ktorý uviedol, že Tvrdenia povinného, že povinný plne rešpektuje uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 39C/3/2020 z 26. februára 2020 (ďalej len „Uznesenie“) nie sú pravdivé. Naopak, oprávnenému nebolo zo strany povinného do dnešného dňa umožnené prechádzať motorovými vozidlami cez nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým mu to ukladá Uznesenie (ďalej len „zaťažené nehnuteľnosti“)¹. Uznesenie pritom nadobudlo vykonateľnosť dňa 14. marca 2020. Oprávnený poukazuje na to, že Uznesenie ukladá povinnému vo výroku I. okrem iného povinnosť strieť a umožniť prejazd motorovými vozidlami na tam uvedené účely cez zaťažené nehnuteľnosti v prospech oprávneného. Uznesenie vôbec nijako nezúžuje túto povinnosť výlučne na vozidlá, ktorých majiteľom je oprávnený. Okruh osôb a motorových vozidiel na strane rôznych dodávateľov a zmluvných partnerov klienta resp. jeho nájomcov sa však dynamicky mení v čase. Preto, aj keby oprávnený dokázal teoreticky takýto zoznam údajov zosumarizovať, už v deň nasledujúci po prípadnom sprístupnení takéhoto zoznamu by mohli byť informácie neaktuálne. Dodávatelia a zmluvní partneri oprávneného navyše nie sú povinní informácie v tomto rozsahu oprávnenému na pravidelnej báze poskytovať. Požiadavku povinného na poskytnutie úplného a vyčerpávajúceho zoznamu ním požadovaných informácií vo vzťahu k osobám a motorovým vozidlám, ktoré by mali v budúcnosti využívať prejazd zaťaženými nehnuteľnosťami, je preto potrebné vyhodnotiť v prvom rade ako nesplniteľnú. Táto požiadavka je však aj úplne nedôvodná. Ako nepravdivé je potrebné odmietnuť aj tvrdenie povinného, že poskytnutie ním požadovaného zoznamu informácií (teda v tomto obsahu a rozsahu súčinnosť oprávneného) je nevyhnutnou podmienkou pre plnenie povinností uložených povinnému Uznesením. V tomto prípade ide výlučne o ničím nepodložený a svojvoľne vytvorený konštrukt povinného, presadzovaním ktorého sa povinný snaží vyhnúť sa plneniu

vykonateľného Uznesenia. Oprávnený opakovane vyzýval povinného, aby mu povinný odovzdal kľúče od všetkých krídel resp. všetkých otváracích častí konštrukcie kovovej brány, ktorej zamknutím povinný oprávnenému znemožnil prejazd cez zaťažené Nehnuteľnosti v súlade s Uznesením. Povinný tak mohol poľahky dobrovoľne vykonať Uznesenie a teda oprávnenému umožniť a strpieť prejazd motorovými vozidlami cez podjazd bez rizika sprístupnenia zaťažných nehnuteľností neoprávneným osobám. Povinný však do dnešného dňa oprávnenému tieto kľúče neodovzdal resp. mu neumožnil urobiť si z týchto kľúčov kópie. Namiesto toho povinný celkom svojvoľne a bez opory v práve ukladá oprávnenému ním vymyslené a nesplniteľné informačné povinnosti, ktorými si takto neoprávnené podmieňuje splnenie povinností uložených mu Uznesením. Oprávnený striktnie odmieta názor povinného, podľa ktorého „Povinnosť odomknutia brány nie je povinnému uložená žiadnym rozhodnutím a otvorením brány by sa umožnil vstup aj osobám, ktoré na to oprávnené nie sú, čo preukazuje napríklad fotografia, na ktorej je odstavený motocykel.“ V prvom rade, Uznesenie jasne a jednoznačne povinnému ukladá povinnosť strpieť a umožniť okrem iného právo prejazdu motorovými vozidlami cez zaťažené nehnuteľnosti v prospech oprávneného v tam uvedenom rozsahu. Imanentným obsahom povinnosti strpieť a umožniť výkon určitého práva je predsa to, že nositeľ tejto povinnosti musí odstrániť existujúce prekážky a nevytvárať nové prekážky výkonu takéhoto práva. A to vrátane prekážky spočívajúcej v zatvorenej kovovej bráne brániacej oprávnenému vo výkone práv, ktoré ma strpieť a umožniť povinný. Preto ak sa zdráhal otvoriť bránu natrvalo, mal odovzdať resp. umožniť oprávnenému získať kópie kľúčov od tejto brány, aby táto viac takúto prekážku nepredstavovala. V tomto povinnému nič nebránilo. Z komunikácie medzi stranami, z Návrhu, aj z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že povinný bez akéhokoľvek právneho dôvodu dobrovoľne nesplnil povinnosť uloženú mu právoplatným a vykonateľným Uznesením. Pokiaľ ide o vyššie uvedené „odporúčanie“ KPÚ (posledná veta textu Výzvy citovaného vyššie v bode 17.), toto neobsahuje odborné posúdenie ani mu nepredchádzalo odborné preskúmanie skutočného stavu zaťažných nehnuteľností a príčinnej súvislosti medzi prejazdom motorovými vozidlami a údajnou hrozbou zatečenia základov stavby. Z obsahu Výzvy vyplýva, že samotný KPÚ nemá jasno v tom, prečo je dlažba v mieste odtokového žľabu poškodená a túto príčinu bez bližšieho skúmania/overovania iba odhaduje (používajúc slovo „pravdepodobne“), a touto príčinou má byť „nedostatočne zhutnený podklad pod nášľapnou betónovou vrstvou“. Za nedostatočne zhutnený podklad pod nášľapnou vrstvou však nemôže oprávnený, ide o nekvalitné prevedenie stavebných úprav zo strany povinného resp. jeho právnych predchodcov. Z Výzvy taktiež nie je zrejmé, z akého dôvodu a na akom podklade KPÚ, v rámci odstraňovania vád podania povinného podľa § 19 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), vyslovuje bližšie nepodložené hypotézy o možnom poškodení základov stavby v prípade potenciálneho výskytu určitých dodatočných okolností, ktorých existencia či hrozba nebola ničím ani len osvedčená. Výzva na odstránenie vád podania v každom druhu procese (správnom, civilnom a pod.) je jednoduchým úkonom, ktorého účelom je vyzvať a poučiť adresáta o oprave resp. doplnení jeho podania. Jej iniciatívne doplnenie zo strany správneho orgánu o určité stanovisko nemá oporu v žiadnom predpise správneho procesného práva. Je to úplne logické, preto takýmto postupom sa správny orgán vyjadruje vo veci, o ktorej výzvou na opravu vád potvrdzuje, že ešte nemá bezvadné či úplne začiatkové podanie (zodpovedá to situácii, ako keby súd v rámci výzvy na odstránenie vád žaloby vyslovil svoj predbežný názor vo veci samej). Vzhľadom na vyššie uvedené pochybnosti o postupe KPÚ, Oprávnený listom zo dňa 15. októbra 2020 požiadal KPÚ na podanie vysvetlenia. KPU reagoval listom zo dňa 26. októbra 2020 (ďalej len „Odpoveď KPÚ“), z ktorého nepriamo vyplýva, že KPU pri formulovaní vyššie citovaného odporúčania v rámci Výzvy nemal k dispozícii detailné odborné posúdenie príčiny poškodenia podjazdu (čo vyplýva aj z formulácii použitých vo výzve - viď bod 19. tohto vyjadrenia), resp. vychádzal len z ohliadky a fotodokumentácie bez odborného technického posúdenia skutkového stavu. Z odpovede KPU taktiež vyplýva, že odporúčanie obsiahnuté vo Výzve nemá záväzný charakter. Nie je teda pravdou, že by povinný nemohol súčasne chrániť národnú kultúrnu pamiatku pred poškodením a strpieť vjazd motorových vozidiel v zmysle Uznesenia, resp. že by bolo Uznesenie v rozpore s povinnosťami povinného chrániť kultúrnu pamiatku podľa zákona 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že ak by povinný oprávnenému podjazd sprístupnil a odovzdal by mu kópiu kľúču od kovovej brány umiestnenej v podjazde, oprávnený by pri riadnom výkone práv v zmysle výroku I. Uznesenia nemohol poškodiť kultúrnu pamiatku spôsobom uvedeným vo Výzve a Odpovedi KPÚ. Samotný prejazd motorového vozidla v trvaní pár sekúnd totiž nie je spôsobilý túto kultúrnu pamiatku poškodiť zatečením väčšieho množstva vody do priestoru medzi dlažbou a kovovou mriežkou, ktorý sa vytvorí len v čase fyzického zaťaženia spádovaného okraja dlažby. K návrhu povinného na zrušenie neodkladného opatrenia oprávnený uvádza, že Uznesenie ako exekučný titul nie je zrušené, pričom samotné podanie návrhu na jeho zrušenie nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Uznesenie ako exekučný titul nebolo doposiaľ zrušené a naďalej je právoplatné

a vykonateľné. Na tom nič nemení ani Výzva obsahujúca všeobecné a hypotetické podozrenia KPÚ o tam opísanom potenciálnom stave zaťažených nehnuteľností, ktorý je iba dočasný charakter má slúžiť skôr na preventívne upozornenie vlastníka kultúrnej pamiatky na potrebu preverenia potenciálneho rizika. Povinný nepreukázal existenciu zákonných dôvodov pre zastavenie exekúcie. Vzhľadom na uvedené oprávnený navrhuje, aby súd Návrh povinného zamietol. Oprávnený si uplatňuje nárok na náhradu trov konania o Návrhu.

5. Podľa § 57 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 61o prvej časti vety Exekučného poriadku, ak povinný splnil vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie alebo exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie, exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie.

12. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v účinnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného.

13. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností.

14. Súd uvádza, že exekúcia sa začala dňa 05.08.2020 doručením poverenia na vykonanie exekúcie poverenému súdnemu exekútorovi na vymoženie nepeňažného nároku s príslušenstvom. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymáhania nároku na základe exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26.02.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.05.2020 a vykonateľnosť dňa 14.03.2020. Uvedené rozhodnutie bolo súdu predložené v zákonom stanovenej forme s pripojenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

15. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v účinnom znení, preštudovaní kompletného spisového materiálu, písomností predložených súdnym exekútorom konštatuje jeho nedôvodnosť. 16. Povinný ako hlavný dôvod zastavenia exekúcie uviedol, neexistenciu podmienky dobrovoľného nesplnenia uloženej povinnosti povinným ktorú odôvodňuje potrebou súčinnosti oprávneného ktorá spočíva v požiadavke povinného poskytnúť mu označenie osôb, uvedenie evidenčných čísel motorových vozidiel a uvedenie účelu prejazdu. Exekučný titul ukladá povinnému okrem iného „strpieť a umožniť v prospech žalobcu právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby“. V odôvodnení uznesenia sa tiež uvádza, že Žalobca (oprávnený) poukázal na to, že v súčasnosti podniká v oblasti obchodných a kancelárskych priestorov a oprávnené nehnuteľnosti slúžia k tomuto podnikateľskému účelu a nachádza sa v nich aj reštaurácia „CENTRAL PUB“, pre ktorú je nevyhnutné denné zásobovanie pre nájomcu. Uvedenú požiadavku povinného na poskytnutie súčinnosti zo strany oprávneného súd považuje za požiadavku reálne nespĺniteľnú a takú, ktorá nevyplýva z exekučného titulu. Rovnako neprijateľné je tvrdenie povinného ohľadom pretrvávajúcej „zamknutej brány“ kedy tvrdí, že povinnosť odomknutia brány nie je povinnému uložená žiadnym rozhodnutím a otvorením brány by sa umožnil vstup aj osobám, ktoré na to oprávnené nie sú. Súd má teda za preukázané, že povinný bez relevantného dôvodu dlhodobo porušoval povinnosti uložené mu vykonateľným Uznesením.

16. K výkonu práva prejazdu ktoré podľa povinného poškodzuje národnú kultúrnu pamiatku súd uvádza, že Uznesenie sa stalo vykonateľným už 14. marca 2020 a Výzva Krajskému pamiatkovému úradu Košice bola vyhotovená až 3. augusta 2020 (teda po podaní návrhu na exekúciu v tejto exekučnej veci). Napriek tomu, povinný si ani v období pred Výzvou dobrovoľne neplnil povinnosti uložené mu Uznesením. Výzva ako aj vyjadrenie KPÚ nie je pre oprávneného nijakým spôsobom právne záväzná a obsahuje len súhrn konštatovaní a doporučení. Krajský súd Košice v odôvodnení Uznesenia sp. zn. 5Co/71/2021 zo dňa 16.06.2021 okrem iného uviedol, že: „Predovšetkým výzva neobsahuje žiadne konkrétne zistenia KPÚ KE a to nielen pokiaľ ide o rozsah poškodenia, ale ani pokiaľ ide o príčinu a spôsob tohto poškodenia. Sú v nej obsiahnuté iba všeobecné domnienky, ktoré neboli podložené žiadnym odborným posúdením skutočnej situácie. Predmetnou výzvou KPÚ KE nevydával žiadne oficiálne stanovisko k poškodeniu zaťaženej nehnuteľnosti. Iba upozornil žalovaného /povinného/ na potencionálne riziko. Žalovaný / povinný/ však doposiaľ nevykonával žiadne relevantné úkony spôsobilé na odborné zistenie skutočných príčin a rozsahu poškodenia zaťažených nehnuteľností a riešenia tohto stavu.“

17. Povinný ako jeden z ďalších dôvodov na zastavenie exekúcie súdom uvádza doručenie návrhu na zrušenie uznesenia Okresného súdu Košice I o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 39C/3/2020 zo dňa 26. februára 2020. Dňa 24.08.2021 bolo prostredníctvom právneho zástupcu oprávneného doručené sudu podanie k spisu v ktorom Krajský súd v Košiciach Uznesením zo dňa 16.06.2021 sp. zn. 5Co/71/2021 nevyhovelo návrhu žalovaného /povinného/ na zrušenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 39C/3/2020 z 26.11.2020 Okresného súdu Košice I a odvolanie odmietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2021.

18. Pre správne posúdenie skutočnosti, či povinný splnil povinnosť, ktorá je predmetom exekúcie, uskutočnením prác a výkonov nezastupiteľného charakteru, je v prvom rade nevyhnutné rozlíšiť, či ide o jednorazové plnenie (napr. povinnosť zhotoviť dielo), alebo ide o plnenie trvajúce (či dokonca trvalé), pri ktorom povinnosť povinného trvá dovtedy, kým existuje hmotnoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným (napr. povinnosť zdržať sa rušenia pokoja, povinnosť strpieť prechod cez pozemok). Ak je predmetom exekúcie jednorazové plnenie, v okamihu poskytnutia zodpovedajúceho plnenia zo strany povinného je potrebné konštatovať, že povinnosť, uvedená v exekučnom titule, je splnená a predmetom exekúcie zostávajú len peňažné plnenia (trovy oprávneného a trovy exekútora). Ak je však predmetom

exekúcie trvajúce plnenie, resp. správanie, v priebehu exekučného konania nie je možné uzavrieť, že povinný v určitom momente vymáhanú povinnosť splnil a táto povinnosť splnením zanikla. Je možné len posúdiť a konštatovať, či v konkrétnom momente preverovania povinný plní alebo neplní uloženú povinnosť, teda či povinný rešpektuje príkaz (prípadne zákaz), obsiahnutý v exekučnom titule. Dôvodom pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného bola (podľa tvrdenia oprávneného, uvedeného v návrhu na vykonanie exekúcie) skutočnosť, že povinný neplní (nerešpektuje) povinnosť, ktorá mu bola uložená exekučným titulom. Toto tvrdenie exekučný súd ani súdny exekútor v úvode konania neskúmajú (rovnako ako neskúmajú pravdivosť tvrdenia oprávneného o nesplnení povinnosti v prípade peňažnej pohľadávky). Pravdivosť, resp. správnosť tohto tvrdenia oprávneného je predmetom skúmania (a dokazovania) až v prípade iniciovania exekučného sporu povinným (podanie návrhu na zastavenie exekúcie). Povinný v závere návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že „Ak by oprávnený oznámil povinnému zoznam osôb, vozidiel a účel ich prejazdu cez Prejazd, povinný by oprávnenému umožnil nerušený výkon práv v zmysle Uznesenia.“ Uvedené podmienenie splnenia povinnosti zo strany povinného bez akéhokoľvek právneho základu však nemožno považovať za splnenie celého vymáhaného nároku. Pokiaľ preto súd uložil povinnému povinnosť strpieť a umožniť v prospech oprávneného právo prechodu peši a prejazdu motorovými vozidlami všetkého druhu do maximálnej prípustnej hmotnosti vozidla 3,5 t s prihliadnutím na priestorové možnosti prejazdu, ako aj v rozsahu nevyhnutnom pre účely ich prevádzky, zásobovania, správy a riadneho užívania, opráv a údržby, túto povinnosť nemožno považovať za splnenú až do času, kým oprávnený nepotvrdí, že k splneniu uložených povinností došlo, respektíve kým túto skutočnosť nepreukáže samotný povinný, alebo túto skutočnosť nepotvrdí súdny exekútor pri výkone svojej činnosti, čo ku dňu rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie nenastalo.

19. Exekučný súd zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátenie postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní.

20. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 86/2010). Z obsahu súdneho spisu a predložených dokumentov, súd pri preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov konania a trovy štátu.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov)

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

26. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

27. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

28. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

29. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov konania o Návrhu.

30. Vzhľadom na to, že exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnený si v súvislosti s konaním o tomto návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, exekučný súd musí rozhodnúť o náhrade trov exekúcie oprávneného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vrátane určenia jej výšky.

31. Súd po preskúmaní trov exekučného konania uplatnených oprávneným v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zistil ich súlad s Exekučným poriadkom. Na základe vyššie uvedeného súd priznal oprávnenému náhradu trov exekučného konania v sume vo výške 62,06 (1x 40,85 EUR + 1x režijný paušál 10,87 EUR + 20% DPH EUR), tak ako je to uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

32. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

34. Povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie trovy exekučného konania neuplatnil. Súd preto o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.